

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Osijeku
31000 Osijek
Europska avenija 7

Poslovni broj: P Ob-392/2025-41

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sutkinji Jadranki Oroz, u pravnoj stvari tužiteljice M. P., OIB: ..., iz G., Č., zastupane po pun. I. K., odvjetnici u O., protiv tuženika C. P., OIB: ..., iz K., M., zastupan po pun. S. P., odvjetnici u O., uz sudjelovanje mlt. C. P., OIB: 87560805002, zastupana po posebnoj skrbnici M. M., dipl. iur., Centra za posebno skrbništvo, Podružnica O., radi izmjene odluke o ostvarivanju osobnih odnosa mlt. djeteta s ocem, nakon održane i zaključene glavne rasprave na kojoj je javnost bila isključena, dana 1. rujna 2026. godine, u prisutnosti tužiteljice, pun. tužiteljice, tuženika, pun. tuženika, u odsutnosti posebne skrbnice mlt. djeteta, a objavljene dana 9. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I. Mijenja se presuda Općinskog suda u Osijeku, broj P Ob-... od 12. ožujka 2025. na način da će se osobni odnosi mlt. C. P., OIB: ..., rođ., sa ocem C. P., OIB: ..., odvijati jednom tjedno, petkom u trajanju od 15:30 do 16:30 sati na javnom mjestu prikladnom za dijete, ili u kućanstvu oca ukoliko dijete za to izrazi želju, a sve pod nadzorom stručne osobe, uz prethodni dogovor voditelja nadzora i roditelja, u trajanju do 6 mjeseci, ukoliko ne nastupe okolnosti za raniji prestanak nadzora, izmjenu odluke ili zabranu osobnih odnosa roditelja s djetetom, a počev od dana kada Hrvatski zavod za socijalni rad imenuje osobu koja će obavljati nadzor nad ostvarivanjem osobnih odnosa, sukladno članku 124. stavak 1. – 5. Obiteljskog zakona („Narodne novine“ broj:103/15, 98/19, 47/20, 49/23 i 156/23), na način da će majka dovesti mlt. C. i doći po nju u vrijeme i na mjesto prema dogovoru sa voditeljem nadzora.

II. Svaka stranka snosi svoj trošak postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je po pun. dana 16. rujna 2025. podnijela tužbu radi izmjene odluke o ostvarivanju osobnih odnosa mlt. djeteta s ocem, u bitnome navodi kako je brak između stranaka razveden presudom P Ob-... od 12.3.2025., utvrđeni su susreti i druženja mlt. C. P. sa ocem dva mjeseca tri puta tjedno po dva sata u poslijepodnevni satima svaki drugi tjedan, a tjedan kada nije poslijepodne s ocem da provede subotu od 10,00-18,00 sati s ocem, nakon dva mjeseca mlt. C. će prespavljivati svaki drugi vikend kod oca, kao i po daljnjim dogovorima roditelja, te u kontinuitetu 15 dana u srpnju i 15 dana u kolovozu, 7 dana za vrijeme zimskih školskih praznika, i po dogovoru samih roditelja. Budući da je mlt. C. P. prisustvovala obiteljskom nasilju za koje je otac pravomoćno osuđen u predmetu Pp-..., od strane Centra utvrđena je mjera stručne

pomoći i podrške roditeljima u skrbi o djetetu, koja traje i dan danas u vremenu jednom u dva tjedna od sat vremena. Navedena mjera nikad nije ukinuta budući da odnosi mlt. C. i oca C. nisu uspostavljeni, već dapače sve su lošiji. Kao podrška djetetu koje ima psihološke probleme uključen je mobilni tim K. (usluga psihosocijalne podrške), koji se sastoji od psihologa i socijalne radnice u terminu jednom tjedno po sat vremena na razdoblje od godinu dana sa mogućnošću produženja. Odnosi mlt. C. i oca C. od pravomoćnosti brakorazvodne presude bili su učestali, čak i u većem obujmu nego je to utvrđeno presudom, majka M. P. je posvetila veliki napor i trud da navedeni odnosi uspiju, te je svo svoje slobodno vrijeme odvajala i posvećivala susretima između oca i kćeri, budući da je susretima nazočila u nadi da će isti rezultirati pomakom u odnosu između oca i kćer, a sve po preporuci djelatnika Centra, no odnos mlt. C. i oca C. je sve gori budući da otac vrši veliki pritisak na dijete, prisiljava ju na telefonske razgovore, na druženja po strogo utvrđenim terminima, na boravak s njim, optužuje je ukoliko ista ne izvršava svoje dužnosti i obveze, te općenito, ima jako negativan stav prema svemu što dijete radi, što je dovelo do potpunog razdora u odnosu mlt. djeteta i oca, te je dijete prisiljeno potražiti psihološku i neurološku pomoć. Navodi da je kulminacija pogoršanja odnosa nastupila kada je otac inzistirao, usprkos vrlo lošem međusobnom odnosu sa djetetom, da ista mora izvršavati presudu na način da mora prespavati kod njega u kuću svaki drugi vikend, te biti sa njim u kontinuitetu 15 dana u srpnju i u kolovozu. Dijete tu činjenicu nikako nije moglo prihvatiti, budući da na taj korak očito nije spremna. Majka je uvidjevši taj problem djetetu pokušala osigurati sve potrebne vidove stručne pomoći, što putem Centra / Mobilnog tima, što privatno, putem pregleda kod psihologa, te po njegovoj preporuci i daljnjih pretraga, a sve u interesu dobrobiti djeteta koje očito ima problem koji nadležne ustanove ili ne mogu ili ne uspijevaju adekvatno razriješiti. Budući da je jedina reakcija oca na očigledni problem oko komunikacije sa kćeri, forsiranje susreta i inzistiranje na strogo utvrđenim terminima susreta / poziva, dijete trpi teške psihičke traume, plače pri svakom susretu sa ocem, ima glavobolje, povraća, tjeskobno je, anksiozno, te se postavlja pitanje sigurnosti zdravlja djeteta. Sve to dovodi do situacije da je jasno da je interes djeteta ugrožen i da se premali fokus u cijeloj ovoj situaciji stavlja na dijete, koje bi trebalo biti centar interesa i brige što oca, a onda i sustava. U odnosu na te okolnosti, majka tužiteljice M. P. je pokrenula postupak obveznog savjetovanja u obiteljskoj medijaciji pri Centru, te je temeljem iste 4.8.2025. Hrvatski zavod za socijalnu skrb donio je izvješće o provedenom obveznom savjetovanju, temeljem istog roditelji nisu uspjeli postići sporazum, no suglasni su u jednom, da se susreti trebaju odvijati pod nadzorom. Problem je i dalje lokacija susreta, otac inzistira na njegovoj kući, što dijete ne želi niti čuti, budući da, od obiteljskog nasilja koje je doživjela u tadašnjem obiteljskom domu (2023. god) ne želi niti čuti da se vrati na mjesto gdje otac živi jer ju isto podsjeća na ružne trenutke, koje je proživjela tamo pred rastavu roditelja. Majka predlaže da se susreti odvijaju na neutralnoj lokaciji, u prostorijama Centra kako je to i do sada bilo, no otvorena je na sve sugestije stručnih osoba bilo iz Centra za socijalnu skrb, bilo od mobilnog tima, ali samo i jedino ako su u interesu dobrobiti i zdravlja mlt. djeteta. Predlaže da se susreti mlt. C. sa ocem odvijaju jedanput tjedno terminu od sat vremena u Obiteljskom centru O.-b. ž. pod nadzorom, u terminu koji odredi nadležno tijelo u suglasnosti sa roditeljima. Budući da su susreti i odnosi mlt. djeteta i oca kako je to utvrđeno u presudi P Ob-..., neprovedivi i ugrožavaju zdravlje i dobrobit djeteta, na način kako je to prethodno objašnjeno, predlaže donošenje privremene mjere radi održavanja osobnih odnosa mlt. C. P. s ocem C. P. na način: jedan put tjedno u razdoblju od sat vremena u Obiteljskom centru O.-b. ž. pod nadzorom, u terminu koji odredi nadležno tijelo u suglasnosti sa roditeljima. Privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi pred ovim sudom.

2. U odgovoru na tužbu tuženik po opunomoćeniku navodi kako je nesporno da je brak između zakonske zastupnice tužiteljice i tuženika razveden presudom P Ob-... od 12. ožujka 2025. godine. Isto tako nesporno je da su navedenom presudom utvrđeni susreti i druženja mlt. tužiteljice s tuženikom. S obzirom na navode iz tužbenog zahtjeva, tuženik ističe kako stranke iza sebe imaju dugotrajni postupak razvoda braka i odluke o roditeljskoj skrbi. Također, na navode da je tuženik pravomoćno osuđen u predmetu Pp-..., ističe da je isti bio izolirani slučaj, za koji je tuženik kažnjen i uslijed kojega još uvijek trpi posljedice, no izričito opovrgava činjenicu da je mlt. C. bila prisutna obiteljskom nasilju, a sve iz razloga što ista nije bila ni u blizini z. z. tužiteljice i tuženika, nego je sjedila u majčinom automobilu. Tuženik nadalje navodi kako su se nakon pravomoćnosti presude odnosi između njega i djeteta počeli pozitivno razvijati, a susreti su se odvijali redovito i bez ikakvih incidenata. Međutim, opovrgava tvrdnje da je majka i zakonska zastupnica tužiteljice uložila osobit trud u održavanje tih odnosa. Suprotno tome, tuženik smatra kako je upravo njezino postupanje i prisustvo često predstavljalo prepreku u ostvarivanju kontinuirane povezanosti između oca i kćeri. O tome je tuženik obavještavao nadležni HZSR, PU B. M., te voditelja mjere nadzora M. K., koji je sastavljao mjesečna izvješća o navedenome. Nije potrebno, niti je u najboljem interesu mlt. djeteta, da majka prisustvuje susretima oca i kćeri. Naime, kada bi se susreti između tuženika i mlt. C. započeli odvijati bez prisutnosti treće osobe, isti bi mogli postepeno graditi svoj odnos. Problemi se javljaju kontinuirano zbog toga što bi se majka uključila u te susrete, čime se jasno potvrđuje da njezina prisutnost ima negativan utjecaj na tijek osobnih odnosa između oca i kćeri. U konačnici, dijete od donošenja odluke nikada nije došlo u kućanstvo oca, niti je tamo prespavala, nije provela s ocem ljetne praznike, već su se susreti odvijali na javnom mjestu – u kafiću, u trgovačkom centru, na ulici, na dječjem igralištu, u parku – sve u aktivnoj prisutnosti majke. vještačenja po stalnim sudskim vještacima, saslušanje tuženika kao stranke u svrhu dokazivanja. Tuženik smatra da prisutnost majke prilikom ostvarivanja osobnih odnosa s djetetom značajno narušava emocionalnu stabilnost djeteta i otežava spontanu komunikaciju između oca i kćeri. Naime, odnosi između tuženika i majke, odnosno zakonske zastupnice tužiteljice, trajno su poremećeni te su opterećeni međusobnim nepovjerenjem i konfliktima. Kao rezultat takvih odnosa, maloljetna C. nerijetko se nalazi u emocionalnom sukobu lojalnosti između roditelja, što kod nje zasigurno izaziva stres, zbunjenost i osjećaj nesigurnosti. Tuženik sukladno tome navodi kako smatra da prisutnost majke izrazito utječe na način i ishod ostvarivanja osobnih odnosa između mlt. tužiteljice i tuženika, a sve iz razloga što su odnosi između majke i z. z. tužiteljice trajno i teško poremećeni, a samim tim i loše utječu na uspostavu kontakta oca i djeteta, pogotovo kad je ista prisutna pri njihovim susretima. Tuženik ističe kako majka kontinuirano i sustavno manipulira mlt. djetetom protiv oca, stvarajući negativnu sliku o njemu te potičući dijete da izbjegava susrete s ocem. Isto tako, tuženik naglašava kako majka i z. z. tužiteljice ne dijeli s ocem informacije o školi kao i o zdravstvenom stanju djeteta, te odlučuje sama u svim bitnim pitanjima vezanim za dijete. S obzirom na to tuženik navodi kako je majka i z. z. tužiteljice, samostalno promijenila prebivalište mlt. C., bez suglasnosti tuženika, a isti ostvaruju zajedničku roditeljsku skrb. Tuženik također napominje da je maloljetna C. sada djevojčica u dobi od 11 godina, te da se u njezinom ponašanju primjećuju obrasci koji ukazuju na pokušaj izbjegavanja autoriteta i odgovornosti, što je izravna posljedica nesklada između roditelja i majčinog nedosljednog pristupa odgoju. Majka na taj način, često nesvjesno, potiče djetetovo ponašanje koje izbjegava postavljanje granica, čime se narušava djetetov osjećaj strukture, rutine i sigurnosti. Tuženik kao roditelj nastoji uspostaviti jasne i stabilne granice, što je od ključne važnosti za zdravi psihološki

razvoj mlt. djeteta. Tuženik smatra da je u najboljem interesu mlt. C. da ostvaruje osobne odnose s ocem bez prisutnosti majke, u neutralnom, mirnom i sigurnom okruženju, gdje dijete može slobodno izražavati svoje emocije, bez straha od majčine reakcije ili osjećaja krivnje. Samo na taj način može se ponovno izgraditi odnos povjerenja, bliskosti i stabilnosti između oca i djeteta. Kako se do sada osobni odnosi zbog opstruiranja majke i z. z. nisu niti održavali sukladno postojećoj sudskoj odluci, tuženik smatra da se ne može niti procijeniti je li takvo održavanje osobnih odnosa u interesu mlt. djeteta ili nije, pa se niti ne radi o promjeni okolnosti koje bi opravdavale promjenu postojeće sudske odluke. Tuženik se iz istih razloga protivi i izricanju privremene mjere na način kako je to predloženo u odluci, a s obzirom da su već u ranijim postupcima bili određeni susreti u Obiteljskom centru, čije je maksimalno trajanje isteklo, slijedom čega bi isti predstavljali svojevrsni korak natrag u odnosu na postojeće stanje.

3. Radi zaštite prava i interesa mlt. djeteta C. P. imenovan joj je poseban skrbnik u osobi M. M. dipl. iur. Centra za posebno skrbništvo, Podružnica O., rješenjem ovog suda P Ob-... od 18. rujna 2025., a sukladno članku 240. stavak 1. točka 2. Obiteljskog zakona („Narodne novine“ broj:103/15, 98/19, 47/20, 49/23 i 156/23 - dalje: ObZ-a).

4. Kako bi utvrdio odlučne činjenice sud je proveo dokaze uvidom i čitanjem: presuda ovog suda P Ob-... od 12.3.2025. (str. 5-7 spisa), izvješće o obveznom savjetovanju HZSR, PU B. M. od 4.8.2025. (str. 11-12 spisa), rješenje P Ob-... od 18.9.2025. (str. 16-17 spisa), socijalna anamneza HZSR, PU B. M. (str. 33-39 spisa), nalaz i mišljenje psihologa HZSR od 24.10.2025. (str. 40-44 spisa), rješenje P Ob-392/2025-15 od 19.1.2026. (str. 63-71 spisa), rješenje P Ob-392/2025-19 od 6.2.2026. (str. 83-85 spisa), nalaz i mišljenje vještaka doc.dr.sc. V. K., dr. med. iz područja psihijatrije i dječje psihijatrije i A. V., mag. pshy. spec., stalnog sudskog vještaka za psihologiju od 20.3.2026. (str. 89-107 spisa), rješenje ŽS Šibenik broj GŽ Ob-... od 9.4.2026. (str. 116-120 spisa), zajedničko očitovanje vještakinja od 13.5.2026. (str. 137-139 spisa), stručna procjena HZSR, PU B. M. od 6.8.2026. (str. 147-148 spisa).

5. Na ročištu održanom 4. prosinca 2025. opun. tužiteljice navodi da ostaje kod tužbe, s tim da mijenja tužbeni zahtjev i to na način da predlaže da se zabrani ostvarivanje osobnih odnosa mlt. djeteta C. P. s ocem ovdje tuženikom C. P. ili podredno da se ostvarivanje osobnih odnosa djeteta s ocem ograniči, a po preporuci stručnih osoba. Predlaže da se provede kombinirano psihijatrijsko psihologijsko vještačenje radi utvrđivanja psihičkog stanja djeteta, odbijanja kontakta djeteta sa ocem, te da li i u kojoj mjeri i na koji način bi se trebali provoditi susreti između djeteta i oca s obzirom na njezino trenutno psihičko stanje.

5.1. Opun. tuženika navodi da ostaje kod odgovora na tužbu i protivi se prijedlogu tužiteljice iznesenom na ročištu, smatra da je ovakav prijedlog da se ocu zabrani ostvarivanje osobnih odnosa sa djetetom korak u krivom smjeru i time se neće postići normalizacija odnosa između djeteta i oca. Predlaže da se o ovom prijedlogu tužiteljice očituje stručni tim nadležnog HZSR, PU O. i posebna skrbnica mlt. djeteta. Suglasni su sa prijedlogom tužiteljice za provođenjem kombiniranog psihijatrijsko psihologijskog vještačenja na predložene okolnosti.

5.2. Posebna skrbnica mlt. djeteta je podneskom od 3. prosinca 2025. obavijestila sud kako radi pristupa drugom ročištu nije u mogućnosti pristupiti na zakazano ročište, ispričala je svoj nedolazak i predložila da se isto održi u njezinoj odsutnosti, te kako

nema primjedbi na zaprimljeno stručno mišljenje nadležnog zavoda, da razgovor s djetetom nije obavila, obzirom je isto učinio psiholog prilikom izrade mišljenja.

6. Nakon što su stranke uplatile predujam za provođenje vještačenja, sud je rješenjem P Ob-... od 9. siječnja 2026., odredio provođenje kombiniranog psihijatrijsko-psihologijskog vještačenja po stalnoj sudskoj vještakinji za psihijatriju dr. sc. V. K. i stalnoj sudskoj vještakinji za psihologiju A. V., radi utvrđenja psihičkog stanja djeteta, odbijanja kontakta djeteta s ocem, da li u kojoj mjeri i na koji način bi se trebali provoditi susreti između djeteta i oca s obzirom na djetetovo trenutno psihičko stanje, te drugih relevantnih činjenica potrebnih sudu radi donošenja odluke koja bi bila u najboljem interesu mlt. djeteta.

7. Nakon što su vještakinje preuzele spis, tužiteljica i majka mlt. djeteta je po opun. podneskom od 15. siječnja 2026. dostavila najnovije nalaze psihologa i dječjeg psihijatra za mlt. C. i obavijest da je otac protiv majke podigao kaznenu prijavu zbog čl. 173. st. 1. - neprovođenje odluke za zaštitu dobrobiti djeteta, stoga predlaže sudu da bezodvlačno odluči o privremenoj mjeri, a sve u interesu zaštite djeteta.

8. Uvidom u mišljenja socijalnog radnika i psihologa HZSR, PU B. M. utvrđeno je kako iz izvješća voditelja mjere M. K. proizlazi da je mlt. C. i dalje odbijala kontakte s ocem i uzeti poklone koje joj je isti donosio, te je s njim razgovarala uz otpor, kako je majka više puta navodila da mlt. C. iskazuje psihosomatske teškoće kada mora ići na susrete s ocem, otac se žalio da C. odbija razgovarati s njim tijekom susreta u Obiteljskom centru i putem telefona, da tijekom telefonskog razgovora iz pozadine čuje glasove majke M. i njezine majke koje sugeriraju C. što treba reći, da su sa roditeljima u više navrata provedeni savjetodavni razgovori, te je otac upućivan na primjerenu komunikaciju s djetetom sa što manje negativnih konotacija, nakon toga voditelj mjere je uočio da se otac trudi ublažiti svoju komunikaciju s djetetom, ali i dalje zna biti negativan u razgovoru s djetetom iznosi prigovore na majku, dok s druge strane majka upućivana da dijete pripremi za susrete s ocem i da djetetu da do znanja da susrete s ocem podržava, pa iako se na verbalnoj razini majka M. s istim složila, njezino ponašanje u konkretnim slučajevima tome nije išlo u prilog, pa je ista odbijala uzeti poklone koje je otac donosio na susrete uz izgovor kako C. ima dovoljno odjeće, nije bila sklona prilagoditi se novim terminima u slučaju izmjene termina susreta. Mlt. C. priznata je usluga psihosocijalne podrške koju pružaju djelatnici mobilnog tima CZPUZ K., a roditeljima je izrečena mjera stručne pomoći i potpore u ostvarivanju skrbi o djetetu, te uvidom u izvješće mobilnog tima koji provodi uslugu psihosocijalne podrške i uvidom u izvješća voditelja mjere nadzora, te u razgovoru s roditeljima i mlt. C. proizlazi da se susreti djeteta i oca odvijaju otežano, da mlt. C. i dalje na susrete s ocem odbija odlaziti sama i s njom uvijek bude majka, koja navodi da otac često zove C. što ju opterećuje, da C. odbija kontakte s ocem, te se žali na bolove u glavi, trbuhu kada mora ići na susret. Kod mlt. C. ipak vidi jako male pomake u smislu da ponekad tijekom susreta kratko razgovara s ocem, dok otac nije zadovoljan kako se susreti odvijaju, kako se susreti ne odvijaju u skladu s odlukom suda i zbog toga je pozvao policiju. Slijedom navedenoga vidljivo je da je odnos između roditelja duboko narušen, da između njih ne postoji komunikacija vezano uz zajedničko dijete, a odnos je intenzivno opterećen međusobnim optuživanjima, da je mjera održavanja osobnih odnosa pod nadzorom u Obiteljskom centru O.-b. ž. bila pozitivna toliko što je omogućeno da otac i C. budu u kontaktu, ali između njih nije došlo do uspostave kvalitetnih odnosa, Socijalna radnica je mišljenja da bi se susret oca i mlt. C. trebao odvijati pod nadzorom stručne osobe koja će olakšati uspostavljanje kontakta,

međutim smatra da se isti ne trebaju odvijati u ustanovi, već u kućanstvu oca C. P. u K., M.. Iz razgovora psihologa HZSR, PU B. M. sa mlt. C. utvrđeno kako dijete tijekom razgovora uspostavlja kontakt, ali djeluje tjeskobno, uplašeno, otežano je povjerljiva, pokazuje osjetljivost kada se razgovara o ocu i viđanjima s njim, dok na pitanje o odnosu sa majkom se razvedrila i kaže da joj je sa mamom dobro, idu svuda i dobro se slažu, da se sa ocem susreće tri puta tjedno i svakodnevno je u kontaktu putem telefona kada je otac zove, da na susrete sa njom ide majka i ona ne bi htjela ići bez nje vidjeti se sa tatom, nekada malo priča sa tatom, ali uglavnom mama priča sa njim, često joj se ne ide i voljela bi otići posjetiti prijateljice, ali tata onda stalno zove i traži da dođe, pa joj je jednom rekao da će se "okačiti" ako ona ne dođe na susret s njim, to joj je bilo strašno i bojala se da to tata stvarno ne napravi, da ju tata zna ispitivati svašta i prigovara joj i još uvijek prigovara jer nije htjela nositi tenisice koje joj je kupio, iako je ona odmah rekla da joj se ne sviđaju, te joj je mama kupila druge. Navodi da ne bi voljela sa njim biti sama, niti kod njega prespavati, te da želi manje susreta sa tatom, te dodaje da se zapravo uopće ne bi htjela ići sresti sa njim. Psihologinja je mišljenja da su roditeljski kapaciteti za sagledavanje djetetovih razvojnih i emocionalnih potreba značajno smanjeni, da je mjera održavanja osobnih odnosa pod nadzorom u Obiteljskom centru bila pozitivna toliko što je omogućeno da otac i C. budu u kontaktu, ali između njih nije došlo do uspostave kvalitetnijih odnosa, dok je sadašnji način održavanja osobnih odnosa preuranjen i nije dao željene rezultate zbližavanja C. i oca, dijete odbija kontakt sa ocem i pokazuje psihosomatske simptome, te je u razgovoru 21.10.2025. ponovljeno navela da najradije ne bi odlazila na susrete s ocem, dok je majka iskazala suradnju u smislu pružanja podrške u uspostavljanju odnosa C. s ocem. Psihologinja smatra da otac C. otežano odvaja vlastite želje i potrebe od potreba djeteta, te je sklon negativnim komentarima, kritiziranju i emocionalnim ucjenama prema djetetu koje kod mlt. C. izazivaju dodatni otpor, također je evidentno da otac do sada nije uspio uspostaviti kvalitetnije odnose sa C., niti uz pruženu podršku i uz suradnju majke M.. Psihologinja je mišljenja da nije potrebno da majka M. bude prisutna susretima, te ostaje pri mišljenju da bi se susreti oca sa C. trebali nastaviti odvijati pod nadzorom stručne osobe koja će olakšati uspostavljanje kontakta, te smatra da se ti susreti mogu odvijati u obiteljskoj kući oca C. P., koja je mlt. C. poznata sredina te je i za oca i za dijete ugodnija i pruža više mogućnosti za zajedničke aktivnosti što bi moglo olakšati uspostavljanje kvalitetnijih odnosa. Dakle, socijalna radnica i psihologinja suglasno predlažu da se susreti mlt. C. i oca odvijaju pod nadzorom stručne osobe, ali ne u ustanovi, nego u kućanstvu oca C. P. u K., M., svaki petak od 15:30 do 16:30, te da se otac tri puta tjedno čuje sa mlt. C..

9. Iz presude ovog suda broj P Ob-... od 12. ožujka 2025. utvrđeno je da je razveden brak stranaka, ovdje tužiteljice M. P. i tuženika C. P., da će zajedničko dijete stranaka C. P. stanovati sa majkom M. na njezinoj adresi stanovanja u G., Č., da će roditelji zajednički ostvarivati roditeljsku skrb nad mlt. C., da će se osobni odnosi C. s ocem odvijati dva mjeseca tri puta tjedno po dva sata u poslijepodnevним satima svaki drugi tjedan, a tjedan kada nije poslijepodne s ocem da provede subotu od 10-18 sati s ocem, a nakon dva mjeseca C. će prespavljivati svaki drugi vikend kod oca, kao i po daljnjim dogovorima roditelja, te u kontinuitetu 15 dana u srpnju i 15 dana u kolovozu, 7 dana za vrijeme zimskih školskih praznika i po dogovoru samih roditelja, otac je obvezan za uzdržavanje mlt. C. doprinositi svako mjesечно iznos od 200 eura do 15-og u mjesecu za tekući mjesec počev od ožujka 2025., pa nadalje dok za to postoje zakonski uvjeti, dok je privremena mjera tužiteljice povučena, ista presuda je pravomoćna i ovršna 12.3.2025.

10. Iz priložene medicinske dokumentacije – specijalističkog nalaza psihologa i dječjeg psihijatra KBC O. od 5. siječnja 2026. na ime mlt. C. P. proizlazi da je dijete došlo na kontrolni pregled u pratnji oba roditelja, dijete navodi da živi s majkom, polusestrom, bakom i djedom po majci, da od početka školske godine nema kontakt s ocem da je i dalje nesklona odluci o viđanju oca, od tada opisuje subjektivno blago poboljšanje, smanjenje somatskih smetnji te anksioznosti kada nema kontakt s ocem, i dalje je uključena u podršku psihologa i socijalne radnice u sklopu mobilnog tima. Stavovi prema ocu se aktualno doimaju kao vrlo tvrdokorni i trenutno otporni na promjene, a vidljivi su u njezinom ponašanju prema ocu, otvorenoj verbalizaciji u izravnom kontaktu prema njemu, te u psihologijskim testovima, s ovim emocionalnim teškoćama u vezi su moguće i tjelesne tegobe psihosomatskog karaktera, te se preporučaju daljnje kontrole kod dječjeg psihijatra u pratnji oba roditelja uz dalje podrške stručnih službi HZSR, kontrolna procjena psihologa se preporuča za 6-8 mjeseci, dok psihijatar navodi da je mlt. C. tijekom razgovora intrapsihički napeta, situacijski tjeskobna, otežano povjerljiva, nesigurna, opisuje intenzivan strah od oca i traumatska iskustva koja su povezana s trenutnim psihičkim stanjem, navodi da je inače kod kuće boljeg raspoloženja, te se osjeća dobro, ali da je trenutno uznemirena jer je otac bio prisutan na pregledu, psihički status: pri svesti, kontaktibilna, uredno orijentirana, emocionalno inkontinentna, doima se sniženog raspoloženja i pratećeg afekta, misaoni tijek formom uredan, u sadržaju bez znakova psihotičnosti, nije agresivna niti suicidalna, preporuča se nastaviti s podrškom nadležnog HZSR i savjetodavnog rada sa psihologom, uz daljnju kontrolu.

11. Iz izvješća o obveznom savjetovanju prije pokretanja sudskih postupaka koji je sačinjen od HZSR, PU B. M., u bitnome je utvrđeno da je M. P. podnijela zahtjev za provođenje postupka obveznog savjetovanja, jer mlt. C. i dalje odbija kontakte s ocem, te se žali na glavobolje, povraća i plače kada mora ići na susrete s ocem, te predlaže da se susreti djeteta s ocem odvijaju pod nadzorom sat ili dva ali ne na adresi oca, već na nekom drugom mjestu, jer dijete ima otpor prema odlasku u očevu kuću, jer je tamo vidjela nasilje koje je počinio prema njoj, dok otac C. P. također nije zadovoljan načinom odvijanja kontakta sa mlt. C., slaže se sa prijedlogom majke da se susreti sa djetetom odvijaju pod nadzorom, ali predlaže da se kao mjesto susreta odredi njegova obiteljska kuća u K., a ne neko drugo mjesto. Roditelji su upozoreni da ako ne postignu sporazum, da će sud u postupku po službenoj dužnosti donijeti odluku o osobnim odnosima s djetetom i imenovati posebnog skrbnika djetetu.

12. Sud je rješenjem broj P Ob-... od 19. siječnja 2026. odredio privremenu mjeru radi održavanja osobnih odnosa mlt. C. P., s ocem C. P., jednom tjedno, petkom u trajanju od 14:30 do 15:30 sati u kućanstvu oca u K., M., pod nadzorom stručne osobe u trajanju do 6 mjeseci, ukoliko ne nastupe okolnosti za raniji prestanak nadzora, izmjenu odluke ili zabranu osobnih odnosa roditelja s djetetom, a počev od dana kada Hrvatski zavod za socijalni rad imenuje osobu koja će obavljati nadzor nad ostvarivanjem osobnih odnosa, sukladno članku 124. stavak 1. – 5. Obiteljskog zakona, na način da će majka dovesti mlt. dijete na adresu oca, koji će vratiti dijete na adresu majke ili sukladno dogovoru roditelja. Određeno je da tijekom roka za žalbu, niti žalba ne odgađa provedbu ove privremene mjere, koje rješenje je ispravljeno rješenjem broj P Ob-... od 6. veljače 2026. na način da umjesto što piše „...od 14:30 do 15:30 sati...“ treba pisati „...od 15:30 sati do 16:30 sat...“, dok u ostalom dijelu navedeno rješenje ostaje neizmijenjeno, dok je rješenjem Županijskog suda u Šibeniku broj GŽ Ob-... od 9. travnja 2026. odbijena žalba tužiteljice kao neosnovana i potvrđeno

rješenje ovog suda broj P Ob-... od 19. siječnja 2026. ispravljeno rješenjem P Ob-... od 6. veljače 2026..

13. Na ročištu održanom 10. lipnja 2026. saslušana tužiteljica je iskazala da nakon razvoda braka zajedničko mlt. dijete C. P., r., je nastavila sa njom stanovati, a sa ocem je ostvarivala osobne odnose, otac je redovito plaćao, kao i sada, uzdržavanje za mlt. dijete. Dijete je od početka bilo u otporu odlascima kod oca, međutim uz razgovor ju je ipak uspjela uvjeriti da odlazi redovito kod oca. Nakon što je sa ocem bila na moru, po povratku kada je došla po dijete, C. je počinio nasilje prema njoj, a u nazočnosti djeteta od kada dijete ima snažne traume u vidu glavobolje, povraćanja zbog čega ju je vodila kod dječjeg psihijatra i psihologa i još uvijek je u tretmanu istih, redovito je odvodi na kontrole. Svemu ovome je doprinio još jedan događaj kada je C. na njezinu adresu poslao policiju u koje vrijeme je dijete bilo bolesno, te je dijete doživjelo snažan stres i od tada odbija svaki kontakt s ocem bilo putem mobitela, bilo neposredni kontakt. Od strane Zavoda im je izrečena mjera stručne pomoći i potpore na godinu dana, a koja je istekla u veljači 2026., dijete aktualno ostvaruje kontakte sa ocem po važećoj sudskoj odluci, odnosno privremenoj mjeri na način da je odvozi svakog petka na adresu oca i dolazi po nju, jer je u otporu da je otac vraća na adresu stanovanja. Ovi kontakti se ostvaruju pod nadzorom stručne osobe. C. je i dalje u snažnom otporu odlaska kod oca, svakog četvrtka počinje glavobolja i mučnina, a ona ju pokušavam osnažiti i utjecati na nju razgovorom da je potrebno da odlazi kod oca, pa ipak pristane da je odveze na susrete s ocem. Smatra da bi se kontakti djeteta s ocem trebali odvijati i nadalje pod nadzorom stručne osobe, ali ne u kućanstvu oca, nego na neutralnom terenu i bez pritiska na dijete. Kada se vrati sa susreta s ocem, ne voli o tome ni pričati. C. je mirna i povučena djevojčica, ali prema njoj se treba pristupiti mirno, opušteno i bez pritiska, vike, galame, povišenih tonova. Suglasna je sa preporukom vještakinja da se dijete i otac uključe u psihoterapijski tretman.

13.1. Na upit svog opun. navodi da je ponašanje oca prema djetetu doprinijelo na njezin otpor viđanja oca, jer otac razgovara povišenim tonom, naređuje, ucjenjuje ako nešto ne želi, prijeti joj da će vidjeti, da će morati.

13.2. Na upit opun. tuženika navodi da dijete voli svoga oca, međutim zbog njegovog ponašanja prema njoj u otporu je viđanja oca. Navodi da se odgojni stilovi nje i oca djeteta razlikuju u smislu da je ona mirnija, kada kaže C. da nešto napravi, a ona odgovori da ne želi, ne vrši na nju pritisak, pusti je par minuta, pa ponovno sa njom o tome razgovara.

14. Na istom ročištu saslušani tuženik je iskazao da nakon razvoda braka zajedničko dijete C. je bila u dobi od 8.g., te je tjedan dana boravila sa njim, a tjedan sa majkom i nije bilo nikakvih problema, međutim nakon događaja u lipnju 2023. kada je prema majci djeteta počinio nasilje, dijete je bilo u autu, ali je bilo nazočno kada je intervenirala policija i nakon toga događaja nije dijete vidio 6 mjeseci, jer je imao izrečenu mjeru opreza zabrane približavanja i ostvarivanja kontakta s majkom djeteta, a nije imao nikoga tko bi mogao posredovati i dovesti dijete kod njega da ga vidi, te se obratio Centru i izrečena im je mjera stručne pomoći i potpore u ostvarivanju skrbi nad djetetom, a osobne odnose sa C. je ostvarivao u Obiteljskom centru pod nadzorom stručne osobe 6 mjeseci. Po isteku iste nastavio je viđati dijete, a u nazočnosti majke kako je to i određeno sudskom odlukom, a temeljem roditeljskog sporazuma. Susrete sa djetetom na taj način je ostvarivao prema dogovoru sa majkom i to na neutralnom terenu kao što je "P.", u parku, igrališta i slično. Majka je krajem kolovoza 2025. rekla

da je za nju to sve naporno i da ne može stalno dovoditi dijete i prestali su kontakti između njega i djeteta kako je to određeno sudskom odlukom sve do donošenja privremene mjere u ovom predmetu, te po istoj se kontakti odvijaju u njegovoj obiteljskoj kući na način da majka dovede C. i dođe po nju, a pod nadzorom stručne osobe M. V.. Kontakti se odvijaju na način da dijete kada dođe pozdravi, pita kako je bilo u školi, međutim, ona mu na to ništa ne odgovori i ne želi sa njim komunicirati, ali kroz društvene igre ili druge aktivnosti ipak se malo opusti, pa uspije sa njom i komunicirati. Navodi da na C. nikada nije vikao, niti ju na bilo koji način ucjenjivao da nešto mora napraviti, naprotiv uvijek je sa njom dok je bila kod njega, pomagao joj u školskim zadaćama i slično. Suglasan je sa prijedlogom vještakinja da se osobni odnosi između njega i C. odvijaju na neutralnom terenu, te pod nadzorom stručne osobe jer je otvoren i prihvaća sve opcije samo da viđa svoje dijete. Također je spreman i uključiti se sa djetetom u psihoterapijski tretman kako su to predložile vještakinje.

14.1. Na upit svog opun. navodi da preko e-dnevnika prati školski uspjeh djeteta i odlazi na roditeljske sastanke i dijete je popustilo u školi, smatra da se sa djetetom ne radi dovoljno i on je voljan pomoći da što lakše savlada školsko gradivo, ali to ne može zbog otpora djeteta, a sa majkom nema nikakvu komunikaciju, ne javlja mu se na telefon kada zove da pita za dijete.

14.2. Na istom ročištu sud je na suglasan prijedlog stranaka donio rješenje o izmjeni rješenja o privremenoj mjeri broj P Ob-... od 19. siječnja 2026. na način da će mlt. C. P., s ocem C. P., ostvarivati osobne odnose i dalje jednom tjedno petkom u trajanju od 15:30 do 16:30 sati pod nadzorom stručne osobe, ali sada na javnom mjestu prikladnom za dijete, a uz prethodni dogovor voditelja stručne osobe i roditelja, dok u ostalom dijelu rješenja o privremenoj mjeri broj P Ob-... od 19. siječnja 2026. ostaje neizmijenjeno.

15. Iz stručne procjene HZSR, PU B. M. od 6. kolovoza 2026. proizlazi kako je u proteklom periodu iz izvještaja voditeljice mjere vidljivo da su se susreti između mlt. C. s ocem C. P. u predviđenom terminu i trajali koliko je određeno sudskim rješenjem, otac bi prije dolaska na susrete pripremio aktivnosti s kojima bi se bavili, pripremio bi sokove, voće, te tortu koju C. voli, majka je dovozila mlt. C. na susrete i poticala u susretima. Kako je mlt. C. suzdržana u komunikaciji s ocem tijekom susreta, a za vrijeme strukturiranih aktivnosti mlt. pokazuje veću opuštenost, spontanost i spremnost na interakciju. Tijekom susreta mlt. C. je s ocem komunicirala na poticaj voditeljice mjere, davala kratke odgovore, te se stječe dojam kako je mlt. C. u otporu prema ocu, te joj je od strane ovog PU priznata usluga psihosocijalne podrške pri CPUZ K. O. kako bi se djetetu pružila dodatna podrška pri komunikaciji s ocem, te kako bi ju se osnažilo pri izricanju emocija dok su ocu ranije bili određeni susreti pod nadzorom stručne osobe u Obiteljskom centru, a po isteku mjere dogovoreno da će se susreti djeteta s ocem odvijati dva mjeseca tri puta tjedno po dva sata u poslijepodnevnim satima svaki drugi tjedan a tjedan kada nije poslijepodne s ocem provode subotu od 10 do 18 sati, a nakon dva mjeseca će dijete prespavljivati kod oca svaki drugi vikend i po daljnjih dogovorima roditelja, te u kontinuitetu 15 dana u srpnju i 15 dana u kolovozu, 7 dana za vrijeme zimskih školskih praznika i po dogovoru roditelja. slijedom navedenog mišljenja su kako daljnje provođenje mjere ostvarivanja osobnih odnosa pod nadzorom stručne osobe oca i djeteta nije svrhovito i nije potrebno budući nije prisutan strah djeteta prema roditelju već je C. u otporu prema ocu. Ovaj PU je ranije izrekao mjeru stručne pomoći i potpore u ostvarivanju roditeljske skrbi roditeljima C. i M. P. u odnosu

na mlt. C. P., ali za vrijeme trajanja mjere nije došlo do poboljšanja obiteljskih odnosa, pa s obzirom na navedeno predlažu prestanak ostvarivanja osobnih odnosa pod nadzorom.

16. Na ročištu održanom 1. rujna 2026. pun. tužiteljice je naveo da ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva i prijedloga da se osobni odnosi između oca i djeteta i dalje ostvaruju pod nadzorom stručne osobe na neutralnom teritoriju, a kako je to odlučeno i rješenjem o izmjeni privremene mjere budući da je mlt. dijete i dalje u otporu viđanja oca, ovdje tuženika, u vrijeme i na način kao i do sada i to jednom tjedno petkom u trajanju od 15:30 do 16:30 sati. Nema daljnjih dokaznih prijedloga.

16.1. Na istom ročištu pun. tuženika je naveo da ostaje kod odgovora na tužbu, suglasni su sa prijedlogom privremene mjere radi ostvarivanja osobnih odnosa djeteta s ocem pod nadzorom stručne osobe i predlaže da se isti nastave održavati u kućanstvu oca iz razloga što je u prošlih 6 mjeseci najveći pomak učinjen u tom dijelu osobnih odnosa s obzirom da u kućanstvu oca ima više mogućnosti za zajedničke aktivnosti, nadalje iz razloga što je tuženiku narušeno zdravstveno stanje, jer je imao hitnu operaciju žuči, te stoga što slijede jesenski i zimski mjeseci u kojima će biti otežano provođenja aktivnosti vani. Daljnjih dokaznih prijedloga nema.

16.2. Pun. tužiteljice upućuje na dio vještačenja u obrazloženju zašto je bitno da se osobni odnosi oca i djeteta ne održavaju u kućanstvu oca.

16.3. Tuženik je naveo da se do sada on, a niti dijete nisu uključili u psihoterapijski tretman, a kako je to predloženo od strane vještakinja.

17. Iz nalaza i mišljenja vještakinje A. V., stalnog sudskog vještaka za psihologiju od 20.3.2026., utvrđeno je kako na strani majke M. P. nisu utvrđene smetnje niti znakovi psihopatologije koji bi upućivali na teže psihičke poremećaje, značajna odstupana u strukturi ličnosti, ponašanja povezana sa zloupotrebom sredstava ovisnosti niti druge teškoće koje bi ograničavale njezin roditeljski kapacitet u načinu pristupanja zadacima uočava se povišena unutarinja napetost i sklonost zabrinutosti, bez narušavanja funkcionalne učinkovitosti pokazuje odgovornost, stabilnost i emocionalnu dostupnost uz očuvanu sposobnost regulacije emocionalnih reakcija i kontrole ponašanja i u stresnim okolnostima. U odnosu prema mlt. C. prisutna je jasna emocionalna privrženost, visoka razina emocionalne uključenosti i odgovornosti, te adekvatna osjetljivost na djetetove emocionalne potrebe. Roditeljsko funkcioniranje karakterizira usmjerenost na osiguravanje stabilnih strukturiranih i predvidivih uvjeta odrastanja, te spremnost na traženje stručne pomoći kada procjenjuje da je to u interesu djeteta. Kod oca C. nisu utvrđene smetnje niti znakovi psihopatologije koji bi upućivali na teže psihičke poremećaje, značajna odstupana u strukturi ličnosti, ponašanja povezana sa zloupotrebom sredstava ovisnosti niti druge teškoće koje bi ograničavale njezin roditeljski kapacitet, otac pokazuje izrazito razvijene kognitivne sposobnosti osobito u području neverbalnog zaključivanja i rješavanja problema, u emocionalnom funkcioniranju prisutna je izražena društvenost, komunikativnost i potreba za aktivnim sudjelovanjem u odnosima, prezentira se kao izravna, energična osoba sklona čvrstom zastupanju vlastitih stavova, uočava se naglašenija usmjerenost na vlastitu perspektivu i potreba za zadržavanjem kontrole nad situacijama koje doživljava emocionalno važnima, dok u konfliktnim i frustrirajućim okolnostima su prisutne poteškoće u regulaciji emocionalnih reakcija uz sklonost intenzivnije emocionalno doživljavanju i impulzivnije reagiranje prije potpune racionalne obrade situacije, pa u

takvim okolnostima može pokazivati sniženu toleranciju na frustraciju i rigidnije ustrajanje na vlastitim stavovima. Otac pokazuje motivaciju za roditeljsku ulogu i želju za aktivnim sudjelovanjem u životu djeteta, te mu je emocionalna povezanost s djetetom važna i naglašava potrebu održavanja redovitog kontakta. Roditeljski kapaciteti su prisutni ali njihova funkcionalna realizacija ovisi o sposobnosti oca da adekvatno regulira vlastite emocionalne reakcije i prilagodi komunikaciju djetetovim emocionalnim potrebama i osjetljivosti. Mlt. C. je emocionalno topla djevojčica koja u području kognitivnog funkcioniranja pokazuje uredno razvijene neverbalne intelektualne sposobnosti, s prosječnom razinom zaključivanja i sposobnosti rješavanja problema primjereno dobi, vizuomotoričko funkcioniranje je uredno bez pokazatelja razvojnih ili organskih odstupanja, u emocionalnom funkcioniranju registrira se izražena psihološka opterećenost te je prisutna povišena razina anksioznosti koja se očituje kroz zabrinutost, strah od pogreške i negativnih posljedica, pojačanu brigu za budućnost, te strah da bi joj se moglo dogoditi nešto loše. Uz to prisutna je umjereno povišena depresivnost obilježena tugom, osjećajem bezvrijednosti, samookrivljivanje, povlačenjem i pesimističkim doživljajem vlastite budućnosti. Posebno je izraženo sniženo samo poimanje, što upućuje na narušenu sliku o sebi i nesigurnost u vlastitu vrijednost. Nalaz u kazuje i na klinički značajne simptome posttraumatskog stresa uključujući teškoće spavanja, intenzivne uspomene na bolne događaje, izraženu emocionalnu uznemirenost povezanu s tim iskustvima. Mehanizmi suočavanja sa stresom se procjenjuju kao manje učinkoviti, uz povišenu razinu tjeskobe, dok u socijalnom funkcioniranju pokazuje potrebu za kontaktom i prihvaćanjem, uz povećanu osjetljivost na mišljenje i procjenu okoline. U cjelini, iako su kognitivni kapaciteti uredno, emocionalno funkcioniranje upućuje na potrebu za stabilnim, predvidljivim i emocionalno sigurnim okruženjem, te daljnjom stručnom podrškom. Tijekom opservacije interakcije s ocem djevojčica sjedi po strani tjelesno distancirana, ne uspostavlja spontani kontakt, niti inicira komunikaciju, a na pokušaje obraćanja reagira suzdržano ili odbijanjem, uz uznemirenost i psihomotornu napetost.

17.1. Iz nalaza i mišljenja vještakinje V. K., stalnog sudskog vještaka iz područja psihijatrije i dječje i adolescente psihijatrije utvrđeno je kako obavljenim psihijatrijskim pregledom i intervjuom i uvidom u spis kod majke M. P. nije uočeno postojanje težih duševnih smetnji, iz kruga poremećaja ličnosti u užem smislu, smetnji povezanih sa zlouporabom ili ovisnošću o sredstvima ovisnosti, niti bilo koji drugi duševnih smetnji koje bi ograničavale roditeljski kapacitet, niti se uočilo bilo kakvi ponašajnih otklona elemenata koji bi sami za sebe i bez postojanja dijagnoze duševne bolesti, formalne psihijatrijske dijagnoze ograničavali sposobnost za obavljanje roditeljske skrbi. Majka je mlada odrasla osoba i majka dvije mlt. djevojčice iz dvije bračne zajednice, živi s djecom i roditeljima, samostalnog izvora prihoda i osigurani materijalni prilika za brigu o djetetu, voli svoju djecu i ima prirodnu motivaciju za brigu o njima. Čitavo vrijeme njihova odrastanja je bila motivirana za svoju roditeljsku ulogu i trudila se zbrinjavati sve roditeljske zadaće. S ocem djeteta nije uspjela izgraditi stabilan i pozitivan odnos. Kod majke se tijekom procjene ne opservira psihopatologija, emocionalno je topla, a njezin odnos prema kćeri je tijekom vještačenja opserviran kao emocionalno privržen, siguran, topao, usmjeren i prikladan dobi potrebama i interesima djeteta. Vještakinja je mišljenja kako su roditeljske kompetencije majke zadovoljavajuće, ista pokazuje primjeren odnos prema obvezama i socijalni interakcijama, visoku razinu motivacije i uključenost u procese razvoja odgoja i školovanja, suočava se s aktualnom problematikom, nije sklona idealizaciji roditeljskog odnosa, odmjerena je u opisu roditeljske uloge oca djeteta, no evidentni su narušeni komunikacijski odnos između samih supružnika koji nemaju dobar odnos, te je ista i dalje opterećena narušenim

odnosom s bivšim suprugom, iako je iznosila pritužbe vezano uz ponašanje bivšeg partnera, ne odbacuje značaj i potrebu uključenosti oca u živo djeteta. Motivacija za skrb o djetetu temeljena je na razvijenoj emocionalnoj privrženosti s djetetom i potrebi da joj se pruži sigurnost, zaštita, kontrola i predvidivost i osiguraju najbolji uvjeti za neometani rast i razvoj. Ne uočava se agresivnih obrazaca ponašanja od strane iste, a također se ne uočava elemenata i obrazaca ponašanja koji bi upućivali na manipulaciju djevojčica i shodno tome modulaciju njezina ponašanja i formiranja mišljenja prema ocu. Učinjenim psihijatrijskim pregledom i intervjuom i uvidom u spis kod oca mlt. djeteta nije uočeno postojanje težih duševnih smetnji, iz kruga poremećaja ličnosti u užem smislu, smetnji povezanih sa zlouporabom ili ovisnošću o sredstvima ovisnosti, niti bilo koji drugi duševnih smetnji koje bi ograničavale roditeljski kapacitet, niti se uočilo bilo kakvi ponašajnih otklona elemenata koji bi sami za sebe i bez postojanja dijagnoze duševne bolesti, formalne psihijatrijske dijagnoze ograničavali sposobnost za obavljanje roditeljske skrbi. Otac je odrasla osoba srednje dobi i otac mlt. djevojčice, zaposlen, živi sam, samostalnih je izvora prihoda, osiguranih materijalnih prilika za brigu o djetetu. Tijekom procjene kod oca se opserviraju narcističke crte ličnosti s obzirom na naglašenu fokusiranost na vlastitu perspektivu, rigidnost, potrebu za kontrolom i impulzivnost. Otac s majkom djeteta nije uspio izgraditi stabilan i pozitivan odnos, ne pokazuje dovoljnu svjesnost značaju vlastite komunikacije s drugim roditeljem. Od rođenja kćeri je bio motiviran za svoju roditeljsku ulogu, a nakon odvajanja od nje nastojao je održavati osobne kontakte s djetetom koje voli i njegova motivacija za obavljanje roditeljske uloge je prirodna temeljena na potrebi da joj se pruži sigurnost, zaštita, kontrola i predvidivost, te osiguraju najbolji mogući uvjeti za neometano rast i razvoj. Otac mlt. C. ima roditeljske kapacitete, postoji potencijal za kvalitetan roditeljski odnos, ali ostvarivanje istog zahtjeva kontinuirano prilagođavanje emocionalne kontrole i komunikacijskih vještina prema djetetu. Od strane oca se ne uočava agresivni obrazac ponašanja ili elemenata istih, ne uočava se obrazaca ponašanja koji bi upućivali na manipulaciju mlt. djevojčice i shodno tome modulaciju njezina ponašanja i formiranja mišljenja prema majci. Interakcija oca i djeteta opservira se nesigurna privrženost, a promatrano ponašanje sugerira da dijete trenutno doživljava prisutnost oca kao stresnu i emocionalno zahtjevnju, što može otežavati spontanu interakciju i kvalitetnu komunikaciju. Mlt. C. je 11 godišnja djevojčica u fazi rane adolescencije latencije, živi s majkom, polusestrom i bakom i djedom, emocionalno je topla, visoko anksiozna, sniženog raspoloženja, niskog samopoimanja, s negativnom predodžbom sebe, te se opservira simptomatologija, posttraumatskog stresa, pa s obzirom na navedeno preporuča se uključiti u psihoterapijski suport.

17.2. U završnom mišljenju vještakinje navode da obzirom na utvrđeno emocionalno, vulnerabilnost djeteta i prisutne simptome posttraumatskog stresa, te nelagodu i navode vezano uz ranija iskustva boravka u očevoj kući, u ovom trenutku se ne preporučuje održavanje susreta u prostoru koji dijete doživljava emocionalno opterećujućim, pa u cilju zaštite djeteta vještakinje preporučuju da se susreti oca i djeteta za sada održavaju jednom tjedno na neutralnom terenu u sigurnom i predvidivom okruženju, kako bi se smanjilo emocionalno opterećenje i omogućila postupna izgradnja osjećaja sigurnosti u odnosu s ocem dok mogućnost proširenja učestalijih i daljnjih kontakata se može razmotriti nakon stabilizacije emocionalnog stanja djeteta. Vještakinje preporučuju uključivanje i djevojčice i oca u psihoterapijski tretman.

18. Na temelju ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 21/92., 111/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22, 114/22, 155/23; dalje: ZPP), sud nalazi tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice osnovanim.

19. Naime, pravo je djeteta na ostvarivanje osobnih odnosa s roditeljem s kojim ne živi. Prema članku 9. stavak 3. Konvencije o pravima djeteta to pravo može biti uskraćeno jedino ako je u suprotnosti s dobrobiti djeteta. I u odredbi članka 24. stavak 3. Povelje o temeljnim pravima Europske unije 2010/C 83/02 koja predstavlja sastavni dio pravnog poretka EU svako dijete ima pravo na održavanje redovitog osobnog odnosa i izravni dodir s oba roditelja. Međutim, Konvencija o pravima djeteta koja je dio našeg pravnog poretka postavila je poseban kriterij za postupanje s djetetom i donošenjem odluke u vezi s njim. Odlučujući je dobrobit i interes djeteta. Dobrobit i interes djeteta je neodređen, ali ipak odrediv pravni pojam koji u svakom pojedinom slučaju zahtijeva da se prepozna neka određena potreba djeteta i da se na najbolji mogući način zadovolji.

20. Sud je vodio računa o najboljem interesu djeteta kako to propisuje odredba članka 2. Konvencije o pravima djeteta, u kojoj se navodi da je u svim akcijama koje se odnose na dijete, bilo da ih poduzimaju javne ili privatne ustanove, socijalne skrbi, sudovi, državna uprava ili zakonodavno tijelo, najbolji interes djeteta mora imati prednost. Interes i dobrobit djeteta održava sveukupni, optimalni status djeteta u odnosu na njega samoga i druge subjekte.

21. Odredbom članka 92. stavak 1. točka 3. ObZ-a je propisano da u sadržaj roditeljske skrbi ulazi pravo i dužnost zaštite osobnih prava djeteta na ostvarivanje osobnih odnosa, dok je odredbom članka 95. stavak 1. i 2. ObZ-a propisano kako roditelj koji ne stanuje s djetetom ima pravo i dužnost ostvarivati osobne odnose s djetetom, osim ako mu je to zabranjeno ili ograničeno sudskom odlukom, dok roditelj koji s djetetom stanuje ima dužnost i odgovornost omogućiti i poticati ostvarivanje osobnih odnosa djeteta s drugim roditeljem, osim ako to nije u interesu djeteta.

22. Odredbom članka 119. stavak 1. ObZ-a propisano je da dijete ima pravo ostvarivati osobne odnose s roditeljem s kojim ne stanuje, a roditelj koji ne stanuje s djetetom ima pravo i dužnost ostvarivati osobne odnose s djetetom, neovisno o njegovu pravu na ostvarivanje roditeljske skrbi, dok je stavkom 2. istog zakonskog članka propisano da roditelj i druge osobe koje stanuju s djetetom i skrbe se o djetetu dužne su omogućiti djetetu ostvarivanje osobnih odnosa s roditeljem s kojim ne stanuje, te se suzdržavati od svakog ponašanja koje bi otežavalo ostvarivanje osobnih odnosa djeteta s tim roditeljem.

23. Prema odredbi članka 111. ObZ-a roditelji su dužni međusobno razmjenjivati informaciju o djetetu, koja informacija mora biti jasna, brza i usmjerena isključivo na dijete, te ne smiju tu suradnju koristiti radi kontrole drugog roditelja.

24. Sud je prije svega imao u vidu citiranu odredbu članka 95. ObZ-a, kojom je propisano kako roditelj koji ne stanuje s djetetom ima pravo i dužnost ostvarivati osobne odnose s djetetom, osim ako mu je to zabranjeno ili ograničeno sudskom odlukom, dok je roditelj koji stanuje s djetetom dužan i odgovoran omogućivati i poticati ostvarivanje osobnih odnosa djeteta s drugim roditeljem. U konkretnom slučaju bitno

je da roditeljima mlt. C. na prvom mjestu treba biti interes djeteta i da oba roditelja ostanu uključena u djetetov život, imajući u vidu djetetovu dob, emocionalnu zrelost, razvojni stadij, potrebe i želje, te sigurno okruženje kao i spremnost na postizanje dogovora u najboljem interesu djeteta.

25. Sukladno članku 12. Konvencije o pravima djeteta, dijete ima pravo na slobodno, bez ičijih utjecaja, izražavanje mišljenje o svim pitanjima koja se na njega odnose. U smislu odredbe iz članka 86. stavak 2. ObZ-a, u svim postupcima u kojima se odlučuje o nekom djetetovom pravu ili interesu dijete ima pravo na prikladan način saznati važne okolnosti slučaja, dobiti savjet i izraziti svoje mišljenje te biti obaviješteno o mogućim posljedicama poštivanja njegova mišljenja. Mišljenje djeteta uzima se u obzir u skladu s njegovom dobi i zrelošću, a u konkretnom slučaju mlt. C., koja je u dobi od 12 godina, izrazila je svoje mišljenje putem stručne osobe psihologa nadležnog Zavoda, a kako je to propisano člankom 360. stavak 3. ObZ-a.

26. Odredba članka 5. Obiteljskog zakona („Narodne novine“ broj: 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 i 156/23 - dalje: ObZ-a) određuje načelo prvenstvene zaštite dobrobiti i prava djeteta kao jedno od temeljnih načela koje moraju štiti sudovi i javnopravna tijela, a to načelo predviđeno je i kao osnovno načelo članka 3. stavak 1. Konvencije o pravima djeteta, a koji propisuje da u svim akcijama koje se odnose na djecu, bilo da ih poduzimaju javne ili privatne ustanove socijalne skrbi, sudovi, državna tijela ili zakonodavna vlast, najbolji interes djeteta mora imati prednost.

27. Odredbom članka 124. ObZ-a je propisano da sud može u odluci iz članka 413. st. 1. ObZ-a odrediti da se osobni odnosi djeteta s roditeljem ostvaruju pod nadzorom stručne osobe koju imenuje Hrvatski zavod za socijalni rad. U odluci kojom određuje ovakvu mjeru, sud određuje vrijeme, te mjesto ostvarivanja osobnih odnosa djeteta s roditeljem koje mora biti prikladno za dijete. Mjera ostvarivanja osobnih odnosa pod nadzorom može se odrediti samo privremeno, u trajanju do šest mjeseci računajući od dana kada Hrvatski zavod za socijalni rad imenuje osobu koja će obavljati nadzor nad ostvarivanjem osobnih odnosa, a u iznimno opravdanim okolnostima može se produžiti do šest mjeseci, a ako je to od osobite važnosti za zaštitu prava i interesa djeteta do dodatnih šest mjeseci. Na temelju ovršne odluke suda o ostvarivanju osobnih odnosa djeteta pod nadzorom Hrvatski zavod za socijalni rad rješenjem će imenovati stručnu osobu (voditelja nadzora) pod čijim će se nadzorom ostvarivati osobni odnosi djeteta s roditeljem.

28. Na temelju izvedenih dokaza, a poglavito uvažavajući nalaz i mišljenje vještakinja, kao i zaključno zajedničko mišljenje vještakinja, ocjenjujući da su dani objektivno, nepristrano i u skladu s pravilima struke, na koje nije bilo primjedbi, sud je cijeneći prvenstveno interes i dobrobit mlt. djeteta temeljem odredbe članka 413. stavka 2. točke 2. i članka 124. stavak 1.- 5. ObZ-a, te u skladu s člankom 3. i člankom 9. Konvencije o pravima djeteta, kao i člankom 4. Konvencije o kontaktima s djecom od 15. svibnja 2003. (Narodne novine, Međunarodni ugovori: broj 7/8), odredio ostvarivanje osobnih odnosa mlt. djeteta C. P. s ocem C. P. jednom tjedno petkom u trajanju od 15:30 do 16:30 sati i dalje na javnom mjestu prikladnom za dijete, ili u kućanstvu oca ukoliko dijete za to izrazi želju, a pod nadzorom stručne osobe, koja će olakšati uspostavljanje kontakta djeteta s ocem i čime će se anulirati eventualni sigurnosni rizici za dijete, a osim toga stručna osoba koja obavlja nadzor (članak 124. stavak 1. ObZ-a) je osim dužnosti pratiti napredak i razvoj osobnog odnosa djeteta s roditeljem i dostavljanjem mjesečnog izvješća Hrvatskom zavodu za socijalni rad o

ostvarivanju osobnih odnosa djeteta s roditeljem (članak 125. stavak 2. ObZ-a) dužna, ako ustanovi da ostvarivanje osobnih odnosa pod nadzorom predstavlja za dijete intenzivan psihološki stres ili da su ugroženi djetetov tjelesni ili mentalni razvoj, bez odgode o tome izvijestiti Zavod, koji je dužan bez odgode predložiti sudu u izvanparničnom postupku izmjenu odluke o ostvarivanju osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom, odnosno zabranu ostvarivanja osobnih odnosa s djetetom i prije isteka roka na koji je nadzor određen (članak 125. stavak 4. ObZ). Navedenim načinom ostvarivanja susreta i druženja djeteta s ocem uz nadzor stručne osobe, omogućit će se djetetu da ostvari svoje pravo na osobne odnose s roditeljem s kojim ne stanuje, olakšati prilagodba djeteta na prisutnost i prihvaćanje oca, prema kojem je i dalje u otporu, te bi se istovremeno i ocu omogućilo da ostvaruje osobne odnose s djetetom koji bi bili usmjereni isključivo na razvoj i unapređenje njihova odnosa. Ocjena provedenih dokaza ne upućuje na zaključak da bi ostvarivanje osobnih odnosa mlt. C. s ocem na način i pod uvjetima kako je navedeno pod toč. I. izreke ovog rješenja bilo štetno za dijete, iako je dijete i dalje otporu prema ocu, pri čemu je sud imao u vidu pravo djeteta na ostvarivanje osobnih odnosa s roditeljem s kojim ne stanuje, kao i pravo i dužnost roditelja, odnosno oca ostvarivati osobne odnose s djetetom s kojim ne stanuje, nastojeći pri tom osigurati u životu maloljetnog djeteta prisutnost i oca, budući je uloga oca u odrastanju djece izuzetno bitna za pravilan emocionalan i psihofizički razvoj djeteta, također vodeći se time da se pravo na ostvarivanje i održavanje redovitih međusobnih kontakata između mlt. djeteta i oca, temelji na članku 4. Konvencije o kontaktima s djecom, jer se samo redovitim međusobnim kontaktima može razviti osjećaj privrženosti i sigurnosti djeteta u odnosu na roditelja s kojim ne živi.

29. Prema tome, o načinu ostvarivanja osobnih odnosa djeteta s roditeljem s kojim dijete ne stanuje odlučeno je prema stanju u trenutku donošenja te odluke, a koja odluka se donosi za dobrobit i u najboljem interesu za maloljetno dijete, slijedom čega je sud, a uvažavajući sve naprijed navedeno, da se osobni odnosi djeteta s ocem ostvaruju i dalje pod nadzorom stručne osobe, sa čim su suglasna oba roditelja, kao i posebna skrbnica mlt. djeteta, smatrajući da je to za sada najprimjerenije kako bi se smanjilo emocionalno opterećenje mlt. C. i omogućila postupna izgradnja osjećaja sigurnosti u odnosu s ocem, te kako bi nakon stabilizacije njezinog emocionalnog stanja u kasnijem razdoblju mogla biti sa ocem samostalno, jer je poželjno da se dinamika osobnih odnosa djeteta s ocem u budućnosti intenzivira, a odnos povjerenja moći će biti uspostavljen kroz kontinuitet i dosljednost provođenja osobnih odnosa između oca i djeteta.

30. Radi ostvarenja što boljih i kvalitetnijih kontakata djeteta s ocem očekuje se da se otac pridržava sudske odluke, a očekuje se i da majka mlt. djeteta, ovdje tužiteljica, koja podržava ostvarivanje osobnih odnosa djeteta sa ocem, doprinese da se kontakti i druženja oca s djetetom što kvalitetnije realiziraju, s tim da je nužno da se i otac i dijete uključe u psihoterapijski tretman, a kako to predlažu i vještakinje.

31. Sukladno odredbi članka 417. stavka 3. ObZ-a upozoravaju se roditelji na dužnost omogućavanja ostvarivanja osobnih odnosa s drugim roditeljem, a u slučaju nepoštivanja navedene obveze moguće je izricanje novčane kazne u iznosu do 3.980,00 eura, zatvorske kazne od jednog dana do šest mjeseci.

32. Slijedom iznijetoga, sud je izmijenio raniju presudu Općinskog suda u Osijeku, broj P Ob-... od 12. ožujka 2025., u dijelu koji se odnosi na ostvarivanje osobnih

odnosa mlt. C. s ocem, pri tom uvažavajući mišljenje vještakinja, prijedloge stranaka, kao izraženo mišljenje mlt. djeteta putem psihologa Zavoda, vodeći računa prvenstveno o najboljem interesu mlt. djeteta, a kako je to odlučeno pod točkom I. izreke presude.

33. U odnosu na parnične troškove sud je sukladno odredbi članka 366. ObZ-a, a koja propisuje da o troškovima postupka u statusnim stvarima sud odlučuje slobodno vodeći računa o okolnostima slučaja i ishodu postupka, odlučio da svaka stranka snosi svoje parnične troškove, budući se ovaj postupak vodio u interesu mlt. djeteta i stranaka.

34. Slijedom izloženog odlučeno je kao u izreci presude.

U Osijeku, 9. listopada 2026.

Sutkinja
Jadranka Oroz, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana objave iste.

Žalba se podnosi pisanim putem u tri istovjetna primjerka, putem ovoga suda na rješavanje nadležnom Županijskom sudu.

DOSTAVITI:

1. Pun. tužiteljice
2. Pun. tuženika
3. M. M., posebnoj skrbnici
- nakon pravomoćnosti -
4. HZSR, PU B. M.